

Strašne izgube nemških in francoskih čet pri Verdunu.

TRETJA BITKA SE BO VKRATKEM ZAČELA. — OBSTRELJEVANJE VIŠINE ŠTV. 304. — FRANCOŠKA ARTILERIJA JE OBSTRELJEVALA KOLODVOR V NOVEANT-SUR-MOSSELLE. — NEMCI SO VDRILI V ANGLEŠKE STRELNE JARKE PRI LA BOISELLE. — VROČ ARTILERIJSKI BOJ OB BELGIJSKI FRONTI. — FRANCOZI SO IZGUBILI PRED VERDUNOM 150,000 MOŽ.

Pariz, Francija, 13. aprila. — Poročilo, ki ga je izdalo danes popoldne francosko vojno ministrstvo, se glasi:

— Ponoči se ni ob verdunski fronti pripetilo ničesar posebnega. Včeraj zvečer so Nemci vprizorili napad na višino štv. 304, toda opravi ni bilo mogoče veliko, ker so naše strojne puške strahovito gospodarile v njihovih vrstah.

V splošnem vlada ob fronti mir.

Pariz, Francija, 13. aprila. — Vojno ministrstvo naznanja sledeče:

— Zapadno od reke Maas je nemška artilerija neprestano obstreljevala našo fronto pri hribu Le Mort Homme in Cummeres. Vzhodno od reke Maas je bila artilerija le malo v akciji. Neka naša baterija je bombardirala postajo v Novant-sur-Moselle in jo popolnoma razdejala.

Na fronti med Oise in Aisno vlada skoraj popoln mir.

Pariz, Francija, 13. aprila. — V bojih pred Verdunom je zopet nastal odmor. Izmučena nemška armada potrebuje počitka. Predno bo začela znova napadati, bo morala izpolniti svoje oddelke, popraviti poškodovane topove ter se nanovo preskrbeti z municijo.

Tukajšnji vojaški strokovnjaki so prepričani, da general Petain tudi v bodoče ne bo izpremenil svoje metode, ampak: da bo ostal lepo v defenzivi.

General Petain je popolnoma zadovoljen s tem, ker so Nemci izgubili pred Verdunom trikrat toliko mož kot pa Francozi. Ako pravijo Nemci, da je postalo pred Verdunom 150,000 francoskih vojakov nesposobnih za boj, Francozi prav lahko trdijo, da so jih izgubili Nemci preko 300 tisoč.

Kakorhitro bo nastopil ugoden trenutek, bo poklical general Petain rezerve. Z ojačeno armado se mu bo posrečilo pognati Nemce nazaj in napraviti konec obleganju Verduna.

Pariz, Francija, 12. aprila. — Zdaj se izdeljuje v francoskih tovarnah za municijo tridesetkrat več trehpalčnih izstrelkov kot se jih je izdelovalo začetkom vojne. Večjih izstrelkov se izdeljuje štiridesetkrat več.

London, Anglija, 13. aprila. — Nemci so vdrl v torek ponoči v angleške strelne järke pri La Boissele, toda Angleži so jih kmalo pregnali.

Zadnjo noč je vprizoril sovražnik tri napade na angleške strelne järke vzhodno od Carney. Na obeh straneh je padlo precej vojakov, slednjič pa sovražniku ni kazalo ničesar drugega kakor umakniti se.

Pariz, Francija, 13. aprila. — Iz belgijskega glavnega stana poročajo:

— Ob celi fronti so se vršili manjši artilerijski spopadi, ki pa niso imeli nobenega upliva na splošen položaj.

Berlin, Nemčija, 13. aprila. — Časnikarski poročevalci, ki se mudijo na fronti, pravijo, da so po francoskih poročilih izgubili Nemci najmanj 200,000 mož. Izgube pri nekem nemškem bataljonu so bile znašale 1,076 mož. Če bi bilo to res, bi moral biti vsak mož tega bataljona mrtve oziroma ranjen. Ko je napadel trinajsti nemški zbor vas Vaux, je padlo sedemdeset tisoč Nemcev.

Časnikarskim poročevalcem se je posrečilo iz zanesljivega vira doznati, da so nemške izgube veliko manjše kot pa francoske. Francozi so izgubili 150,000 vojakov, to so približno štiri armadni zbori.

Najboljši dokaz, da so nemške izgube le malenkostne, je to, ker niso vjeli Francozi skoraj nič nemških vojakov. Vsi oni, katere so vjeli, so bili hrabri nemški vojaki, ki so neprestano prodirali ter izgubili vso zvezo s svojimi oddelki.

Nemci že sedem tednov neprestano pokopujejo francoske vojake in spravljajo ranjence v bolnišnice.

Kodanj, Dansko, 13. aprila. — Ker je nemški prestolonaslednik izprevidel, da pred Verdunom ne more veliko opraviti, je najbrže naprosil vladu za nova ojačenja. V najkrajšem času se bo začela pred Verdunom tretja bitka, od katere bo vse odvisno. Francozi so baje nanjo prav dobro pripravljeni.

Zsplanjena pošta.
Včeraj je došel v newyorsk pristanišče danski parnik "Friedrich VIII." V Kirkwalu so vzeli Angleži s njega 597 književnih poštnih paketov. 8 paketov je došlo preko 1900 posadnikov.

Dementirana vest.
London, Anglija, 13. aprila. — Angleška vlada je danes odločno dementirala vest, da je padlo v bitki pri Felahie 3000 angleških vojakov. Angleške izgube so bile v primeru s turškimi zelo majhne.

Nemčija in Amerika.

Kakšen utis je napravila nemška nota na ameriške vladne kroge. — Nova nota Združenih držav.

Washington, D. C., 13. aprila. — Državni tajnik Lansing je rekel predsedniku Wilsonu, da je nemška vlada v svoji zadnji noti deloma pripoznala, da so nemški podmorski čolni pomotoma potopili parnik "Sussex".

Nemška vlada je izjavila, da je poveljnik nemškega podmorskega čolna potopil nek parnik, katerega je smatral za angleško pomožno križarko. — Potemtakem ni niti najmanjšega dvoma, da gre v tem slučaju za "Sussex".

Napetost med Združenimi državami in Nemčijo se je zadnji čas precej zmanjšala. Predsednik Wilson bo v najkrajšem času poslal Nemčiji novo noto, v kateri bo ustrajal pri trditvi, da je nemški podmorski čoln potopil "Sussex", in zahteval primerno odškodnino.

Nemška nota bo jutri predložena članom kabineta. — Kaj lahko se pa tudi zgodi, da bo cela zadeva še za cel teden preložena, z ozirom na situacijo v Mehiki.

Italijani.

Izjava italijanskega poslanika v Washingtonu. — Zadnji boji so bili za Italijane uspešni.

Washington, D. C., 13. aprila. — Iz podatkov italijanskega generalnega štaba je izdalo tukajšnje italijansko poslanstvo sledeče poročilo:

Ko so se začele nemške operacije proti Verdunu, je sklenil italijanski generalni štab napasti z vso silo sovražniško fronto, da bi tako preprečil Avstrijem, da ne bi pošiljali svojih čet v severno Francijo na pomoč nemški armadi. — Kar je italijanski generalni štab sklenil, je tudi uspešno izvršil. Vsi boji, ki so se vršili od 7. januarja pa do današnjega dne, so se za nas uspešno končali. — Vjeli smo kakih 400 avstrijskih vojakov in zaplenili veliko vojnega materiala.

Avstriji so dobili v naglici nekaj ojačenj in so poskušali začeti z ofenzivo proti Gorici in Pal Picolo. Italijanske čete so vprizorile protinapad in vjele preko sedemsto sovražnikov.

Avstrijski zračni napadi so se v primeru z našimi zelo slabo obnesli.

Posledice napada.

London, Anglija, 13. aprila. — Danes je povedal v poslanski zbornici ministrijski predsednik Asquith, da je bilo vsled zadnjih napadov nemških Zeppelinov mrtvih oziroma ranjenih več oseb. Natančen seznam bo sestavila policija. Najbolj je bilo prizadeto mesto Leith. Angleži so zadnji čas obrežje prav dobro zavarovali, tako da se ni več bati od strani nemških Zeppelinov tako velike škode.

Nemiri na Portugalskem.

Berlin, Nemčija, 13. aprila. — Iz španskega mesta Bajados je došlo poročilo, da je povzročil padec portugalskega kabineta po celi deželi veliko razburjenje. Armada je baje odločno proti temu, da bi se Portugalska pridružila Angliji. Vojaki pravijo, da pod nobenim pogojem ne bodo umirali za angleške interese.

Proklamacija vojnega ministra je imela svoj izvor v angleškem poslanstvu in je bila objavljena brez vednosti kabineta.

V Lizboni sta se spuntala dva polka. Po dolgotrajnem prizadevanju se je posrečilo mornariškim vojakom napraviti mir.

Turški napadi pri Bitlisu.

London, Anglija, 12. aprila. — Neko rusko poročilo naznanja, da so odbili Rusi vse turške napade pri Bitlisu.

Brezplačno

dobe vsi naši naročniki v Pennsylvaniji knjižico "Nova postava za ponesrečene delavce v Pennsylvaniji". Spisal jo je knjižničar Kosto Nankov.

Velika zoroča.

Dodaj so aretirali osem zarotnikov. — Strojniki nemškega parnika zapleteni v zaroto.

V sredo so aretirali pristaniški nadzorniki uslužbenca Hamburg-Amerika družbe Enno Bode, Otona Wolperta, kapitana Kleista iz Hoboken in elektrika Ernesta Beckera, ki je bil prideljen mostu parnika "Friedrich der Grosse". Vsi štirje so obdolženi, da so bili zapleteni v veliko zaroto, katere naloga je bila razdejati kolikor mogoče veliko zaveznikov parnikov, ki zapuščajo newyorsk pristanišče.

Včeraj se je podal zvezni detektiv Tunney v spremstvu svojih tovarišev na parnik "Friedrich der Grosse" ter aretirati prvega strojnika Karola Schmidta, drugega strojnika Georga Praedela ter Viljema Paradiesa in Ernesta Garbada. — Detektivji so jih prepeljali v newyorsk glavni policijski stan.

Oni, ki so bili v sredo aretirani, so obdolženi požiga po prvem redu, ker so nameravali meseca maja lanskega leta zažgati parnik "Kirkoswald" in so položili na parnik tudi bombo.

Zagovarjati se bodo morali pred zveznim sodiščem.

Detektivji imajo baje dokaze, da je zarotnike plačeval bivši nemški vojaški atašej v Ameriki, pl. Papen.

Tunney je izpovedal, da je dala neka izjava poročnika Faya, ki je tudi obdolžen zarote, povod, da so začeli iskati njegove tovariše in jih po čednem naključju tudi dobili.

V Hoboken so zaprli kemično tovarno, katere superintendent je bil kapitan Kleist.

Republikanci proti linčanju.

Macon, Ga., 12. aprila. — Na državni republikanski konvenciji se je včeraj jako veliko razpravljalo o linčanju. Delegati so izjavili, da bi bilo najbolje, če bi morala vlada plačati sorodnikom linčane osebe 100,000 dolarjev odškodnine in da bi šerif, v katerega okraju je bilo linčanje izvršeno, ne mogel biti več izvoljen.

Pozor pošiljatelj denarja!

Tekom vojne smo odposlali hranilnicam, posojilnicam ter posameznim osebam na KRANJSKO, ŠTAJERSKO, ISTRIJO, KOROŠKO, HRVATSKO, in druge kraje v AVSTRO-OGRSKI blizo 7 milijonov kron. Vse te pošiljave so dospole v roke prejemnikov ne tako hitro kakor prej v mirnem času, toda zanesljivo. Od tukaj se vojakom ne more denarja pošiljati, ker jih vedno prestavljajo, lahko pa se pošlje sorodnikom, ali znancom, ki ga od tam pošljejo vojaku, ako vedo za njegov naslov.

Denar nam pošljite po "Domestic Postal Money Order" ter priložite Vaš natančen naslov in naslov osebe, kateri se ima izplačati.

K.	Š.	K.	Š.
5.....	85	120.....	15.90
10.....	1.60	130.....	17.25
15.....	2.15	140.....	18.65
20.....	2.80	150.....	19.90
25.....	3.50	160.....	21.20
30.....	4.15	170.....	22.55
35.....	4.80	180.....	23.85
40.....	5.45	190.....	25.20
45.....	6.15	200.....	26.50
50.....	6.80	210.....	27.85
55.....	7.45	220.....	29.15
60.....	8.15	230.....	30.45
65.....	8.80	240.....	31.75
70.....	9.45	250.....	33.05
75.....	10.10	260.....	34.35
80.....	10.75	270.....	35.65
85.....	11.40	280.....	36.95
90.....	12.05	290.....	38.25
95.....	12.70	300.....	39.55
100.....	13.35	310.....	40.85
110.....	14.00	320.....	42.15

Ker se zdaj cene denarja skoraj vsak dan menjajo, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. — Včasih se bo zgodilo, da dobi naslovnik kaj več, včasih pa tudi kaj manj. List dospel na zapest ponavadi par dni kasneje in med tem, ko dobi naslovnik list v roke, se pri nas cene morda že večkrat spreminjajo.

TVRDEKA FRANK BANK
42 Cortlandt St., New York, N. Y.

Usoda Srbov.

Srbi so morali na svojem umikanju strašno pretrpeti. — Srbski kralj. Samo stiri sto mož.

Berlin, Nemčija, 13. aprila. — Dopisnik lista "Vossische Zeitung" se je pogovarjal z nekim srbskim vojakom, ki je bil navzoč pri umikanju srbske armade proti Jadranski obali. Povedal mu je, da so morali Srbi strašno pretrpeti, ko so se umikali preko zasneženih gora. Bili so skoraj brez obleke in brez jedi. Ob poti je bilo vse polno trupel, katere so ključali vrani in druge roparske ptice. Predno so se Srbi umaknili, so razdejali vse topove. Samo strojne puške so vzeli s seboj, katerih dele so morali nositi sestrskani vojaki na svojih hrbtih.

Kolona je srečala nekoč kralja Petra, ki je bežal v Črno goro. — Kralj je vojake prav dobro slišal, ko so kričali za njim: "Kdo je kriv naše nesreče?" — Ponoči so vojake napadale albanske bande.

Od celega polka je dospelo samo 400 mož do obali. Vojake so najprej poslali v Skader, iz Skadra v Drač, od tam pa na otok Krk, kjer so jih oblekli v angleške uniforme.

Ustaja na Kitajskem.

Trije revolucionarni voditelji umorjeni. — Juanski se boji intervencije. — Japonska na straži.

Sanghaj, Kitajsko, 13. aprila. — Governor province Kiansi je danes izjavil, da je njegova provinca neodvisna od vlade predsednika Juanskaja. — Provinca Kiansi meri 72,000 kvadratnih milj.

Sanghaj, Kitajsko, 13. aprila. — Po vojaški konferenci, ki se je vršila včeraj v Kantonu, so bili umorjeni trije ustaški voditelji.

Peking, Kitajsko, 13. aprila. — Kitajska vlada je danes telegrafirala na naprosila voditelje revolucionarjev, da naj prenehajo s sovražnostmi ter s tem preprečijo intervencijo kake tuje države. — Kitajsko časopisje pravi, da preti Kitajski od Rusije velika nevarnost.

Tokio, Japonsko, 13. aprila. — Kitajska revolucija je povzročila tukaj veliko razburjenje. Če bo šlo tako naprej, ne bo Juanski več dolgo časa predsednik. — Ako bo potrebna intervencija, Japonska ne bo zaostajala, ampak bo ščitila interese svojih zaveznikov.

Ruska fronta.

Berlin, Nemčija, 13. aprila. — Danes je bilo tukaj sledeče uradno razglaseño:

Južno od jezera Naroč se je vršil včeraj vroč artilerijski spopad. Pri Baranovičih smo pognali sovražnika v beg.

Petrograd, Rusija, 13. aprila. — Pri Jakobstadtu smo pognali po hudem boju v beg neko nemško kolono, ki je poskušala zasesti naše strelne järke.

Pomanjkanje sladkorja.

Berlin, Nemčija, 13. aprila. — Po najnovejših odredbah ne bo dobila na Nemškem nobena oseba več kot en kilogram sladkorja na mesec.

Meso se bo smelo v bodoče prodajati samo trikrat na teden.

Pomanjkanje premoga v Italiji.

"Baseler Anzeiger" poroča: — Italijanski ministrski svet se trajno peča s pomanjkanjem premoga. Anglijo so naprosili, naj pogajanja o prevozu premoga hitro konča. Razpoloženje v Italiji je slabo. Prava vojna stranka in vojni hujšaki se sedaj obračajo proti vladi.

POZOR ROJAKI!

Kdor se nima Slovensko-Amerikanskega Koledarja za leto 1916, naj ga nemudoma naroči. V zalogi ga imamo samo še nekaj izvodov. — Stane s poštnino vred 35 centov. Naročite ga takoj!

Slovenian Publishing Co., 42 Cortlandt St., New York, N. Y.

Napad na ameriške vojake. Značilna Carranzova nota.

V PARRALU JE PRIŠLO MED AMERIŠKIMI ČETAMI IN CIVILNIM PREBIVALSTVOM DO RESNEGA SPOPADA. — NEKATERA POROČILA PRAVIJO, DA JE PADLO 150 MEHIKANCEV. — NAPAD IZ ZASEDE. — PERSHINGOVA EKSPEDICIJA JE PO POLNOMA OBKOLJENA. — CARRANZI JE ŽAL, DA SE JE VRŠIL SPOPAD V PARRALU. — NOTA DRŽAVNEMU DEPARTMENTU.

Washington, D. C., 13. aprila. — Za ameriško ekspedicijo v Mehiki postaja situacija vsak dan bolj resna. V Parralu je prišlo do vročega spopada med ameriški vojniki in mehiškimi civilisti.

Iz raznih mehiških poročil, ki jih je dobil danes državni departament, je razvidno sledeče:

Včeraj popoldne (12. aprila) je vdrl 150 ameriških konjenikov v mesto Parral, katero so bile zasedle Carranzove čete. Mehiški poveljnik je naznanil poveljniku oddelka, da po pogodbi, sklenjeni med mehiško in ameriško vlado, ne smejo ameriške čete v nobeno mesto, v katerem se nahaja Carranzova posadka.

Pred mestno hišo so se začela pogajanja, pri katerih je bilo navzoče razen ameriških in mehiških vojakov, tudi skoraj vse prebivalstvo. Naenkrat je pa nekdo ustrelil: najbrže je bil to kak civilist. Amerikanci so začeli zatem streljati v množico, ki je tudi dobro odgovarjala s svojimi puškami in samokresi.

Carranzovi vojaki se te bitke niso udeležili, pač so pa poskušali svoje ljudi pomiriti. Strljanje je kmalo zatem ponehalo, toda opolnoči se je zopet začelo.

El Paso, Texas, 13. aprila. — Mehiška poročila popolnoma nasprotujejo ameriškim časnikarskim vestem.

V boju, katerega so se udeležile tudi Carranzove čete, je baje padlo 150 Mehičancev in dvajset ameriških vojakov.

El Paso, Texas, 13. aprila. — Ameriška ekspedicijska pod poveljstvom generala Pershinga, ki šteje 14,000 mož, je popolnoma obkrojena od Carranzovih vojakov. Carranzovi vojaki so dobili naročilo, da naj čakajo nadaljnjih povelj svojih vlade. Mehiška vlada bo skorajgotovo zahtevala, da se morajo Amerikanci podati domov.

Washington, D. C., 13. aprila. — Državni departament je sprejel od tukajšnjega mehiškega poslanika sledečo noto:

Quetaro, 12. aprila 1916.

Eliseo Arredondo, mehiški poslanik.

Washington, D. C.

General Aguilar je sporočil vojnemu tajniku, da vojaškemu poveljniku v Parralu nikakor ni bilo mogoče ukrotiti prebivalstva, katero je napadlo ameriške čete, ki so vdrele v mesto. Nocoj se je nadaljevala bitka med našimi ljudmi in Amerikanci; na obeh straneh je bilo veliko mrtvih.

General Obregon je že izdal potrebna povelja, da bo prejkomogoče napravljen konec tem spopadom. Kljub temu se je pa bati velikih nemirov, ker je ljudstvo zelo razburjeno.

Prosim vas, povejte ameriškemu državnemu tajniku, da se je vse to zgodilo vsled nepravilnosti ameriškega poveljnika. V Parral je prišel brez dovoljenja, dasiravno je vedel, da pogodba prepoveduje vdreti ameriškim vojakom v kako mehiško mesto, v katerem se nahaja mehiška posadka.

Nadalje vas prosim, da sporočite državnemu tajniku, da bi bilo zelo nespametno, če bi se ameriške čete še kaj časa mudile na mehiškem ozemlju. To bi bil povod neprestanim spopadom, katere pa moramo na vsak način preprečiti.

V. Carranza.

El Paso, Texas, 13. aprila. — Sodeč po zadnjih poročilih, se nahaja general Francisco Villa še vedno v dolini Sistina, kjer se pogaja z bratoma Arrieto, ki imata na razpolago kakih 3,000 vojakov. Tudi Villa je dobil zadnji čas precejšnja ojačenja.

Njegovi vojaki so zavzeli mesto Jimenez.

El Paso, Texas, 13. aprila. — Ameriška ekspedicijska se nahaja v zelo slabih razmerah. Še veliko slabše pa bo, ko bo nastopila dolga deževna doba. Dodov kavalerijski oddelki je bil baje cel teden brez soli. Ko so jo vojaki dobili, so se jo razveselili kot otroci candyja. Nek drugi oddelki je bil deset dni brez kave in sladkorja.

Bitka pri Bairburtu.

Petrograd, Rusija, 13. aprila. — Pri Bairburtu v Mali Aziji se je vnela vroča bitka med ruski in turškimi vojniki. Rusi so se morali nekoliko umakniti, ker je bil sovražnik v veliki premoči.

Na armenakem bojišču prodirajo Rusi ob gorenjem teku reke Ti-

Glavno mesto Mehike.

Washington, D. C., 13. aprila. — General Carranza se bo kmalo preselil s svojo vlado v Mexico City, ki bo potemtakem postalo zopet glavno mesto Mehike. — V Quetaro je njegova vlada le začasno nastanjena. — Carranza bo prišel baje še jutri v Mexico City.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and Published by the
SLOVENIC PUBLISHING CO.
(a corporation.)**FRANK SAKSER, President.**
LOUIS BENEDIK, Treasurer.Place of Business of the corporation
and addresses of above officers:
22 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.Ka celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$3.00
" pol leta 1.50
" celo leto za mesto New York 4.00
" pol leta za mesto New York 2.00
" Evropo za vsa leta 4.50
" " pol leta 2.25
" " četrt leta 1.10"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenredno nedelje in praznikov.**"GLAS NARODA"**
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis bres podpis in osebnosti se ne
prišteje.Denar naj se blagoviti pošiljati po
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje bi-
vališče naznači, da hitreje naj-
demo naslovnika.Dopisem in pošiljankam naredite ta
naslov:**"GLAS NARODA"**

22 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4637 Cortlandt.

Čudno sovraštvo.

Človek bi mislil, da mora vla-
dati med vladujočimi rodbinami
onih držav, ki so zapletene v vo-
jno, strašno sovraštvo. Izkazalo se
je, da temu ni tako. Prav odkri-
tje prijateljstva seveda ni, o so-
vrststvu pa ni niti govora. Samo
nemški vojak mora biti jezen na
ruskega mušaka, katerega ni še
nikdar videl. Nemški cesar in ru-
ski car sta pa sorodnika in si ba-
je še vedno potom kurirjev dopi-
sje ter ob kakih slovesnejših pri-
likah drug drugemu čestitata. Ma-
lo čudna so res ta odkritja, ki jih
je priobčil pred kratkim nek ame-
riški časnikar, vrjetno se nam pa
le zdijo.

Ko je izbruhnila vojna med Av-
strijo in Italijo, so vsi listi pisali,
da bo to prava nacionalna vojna
med Hrvati in Slovenci na eni ter
Italijani na drugi strani.

V Sloveniji, posebno pa pri-
morških, je nekako prirojeno so-
vrststvo od Italijanov. Treba je po-
misliti na silne krivice, ki so jih
delali Italijani po Primorskem na-
sim ljudem, pa bo vsak vedel, za-
kak in odkod to sovraštvo. Na Pri-
morskem so bili čisto slovenski
kraji, v katerih so bili uradniki
sinovi lahonov, ki niso razumeli
niti ene slovenske besede in še
nemščino so komaj za silo lomili.
Ako je hotel dobiti slovenski
uradnik v kakem čisto sloven-
skem kraju na Primorskem dobro
službo, je moral perfektno znati
italjansko.

Pa kaj bi navajali te zglede, saj
so vsakomur znani in jih je več
kot preveč. Če je bila avstrijska
vlada kdaj prisiljena, da je mo-
rala dati odgovor na to, je odv-
nila, da sta Avstrija in Italija za-
veznici in s tem je bila zadeva re-
šena. Proti takemu velikemu dokazu
seveda ni bilo nobenega ugovora.

Ko je izbruhnila vojna, smo mi-
slili, da bo konec te protekcije, pa
smo se presneto zmotili. Prijatelj-
stvo Avstrije do Italije se je le
malo ohladilo, kljub temu, da Ita-
lija ni bila nikdar njena prijate-
ljica. Mogoče je avstrijski gospo-
di že v krvi, da vedoma daje
prednost nasprotniku Avstrije in
ta prokleta malo upošteva tisoče
in tisoče Slovencev in Hrvatov, ki
umirajo zanjo.

Kar bomo zdaj navedli, so dej-
stva, katerih ni mogoče ovreči.

Prebivalstvo slovenskega mesta
Postojne, katerega so še pred
kratki obdobji italijanski
zrakoplovi, je dobivalo dozdaj
uradna naznanila v nemškem in
slovenskem jeziku, zadnji čas im-
ajo pa naznanila samo italjansko
besedilo!

Naerti, po katerih bo uprava
berlinskega mesta sezidala Gorico,
so že končani. Niti ena ulica ne
bo nosila slovenskega imena, am-
pak na vseh vogalih bo vtisnjeno
nemško in italjansko ime.

V Trstu imajo Italijani, katerim
gori erce za veliko Italijo, največ-
jo besedo. V Trstu izhaja tudi ne-
kaj italijanski časopisov. Pred

kratkim je nek tak list priobčil
članek, v katerem je sramotil Slo-
vence. Tržaška "Edinost" je pri-
občila odgovor, toda ta odgovor
je bil konfisciran takoj, ko je do-
bilo vojaško poveljstvo prvo šte-
vilko v roke.

Otroci slovenskih družin, kate-
re so odvedli v Italijo, morajo za-
hajati v italjanske šole. Umevno
je, da jim bodo učitelji po sili ve-
pili ljubezen do vsega, kar je ita-
ljansko.

V Ljubljani je za italjanske be-
gunce italjanska šola, v kateri
poučujejo italijanski učitelji.

Na italijanskih solah na Primor-
skem in v Istriji se še vedno ble-
steč napis: V. VERDI. (Viva Ver-
torio Emanuele Re d'Italia = Ži-
vel Viktor Emanuel, kralj Itali-
je.) Avstrijska vlada tega ne vidi
oziroma noče videti.

Se vedno je naklonjena sovra-
zniku, zaradi katerega so naši ljud-
je prelili že potoke krvi.

In kaj se bo zgodilo, če ga pre-
magajo? Kakšen dobiček bo imel
slovenski narod od tega? Vsi ve-
mo, da nobenega.

Živetaril bo iz dneva v dan in
čakal boljše bodočnosti, ki ne bo
nikoli nastopila.

**Kako je z delom po naših
naselbinah.**

Durbin, W. Va. — Tukaj ima-
mo usnjarno, v kateri je zaposle-
nih precejšnje število ljudi. Naj-
manjša plača je \$2.86 na dan, ne-
manjši zaslužijo pa tudi po \$2.25
do \$2.50. Dela se vsak dan, razen
nedelj. — F. P.

Boomer, W. Va. — Delavske
razmere so prav slabe. Kompanija
nam utrjuje zaslužek, da je gro-
za. Če ne bo drugače, bomo zastav-
kali. Sem ne svetujem nikomur
hoditi, dokler se kaj ne izpremeni.
M. Negro.

La Salle, Ill. — Z delom se ne-
moremo posebno pohvaliti. To-
varne se dosti povoljno obratuje-
jo, premogorovi pa počasneje. To
je že v navadi, kadar postane
solnce bolj prijazno in gorko, ta-
ko da ni potrebno vedno peči "pi-
tati" s to črno tvarino. — Poro-
čevalce.

— Povestne črtice. —

Poleg M. Mesica, S. Ljubica i. dr.

sestavil Andrej Fekonja.

Dokler je še Ciril živel, je več

cerkvenih knjig prevel iz grščine

v staroslovenski jezik. Da mu je

tudi pri tem pomagal Metod, o

tem ni dvojbe; vsaj "Žitje svete

ga Metoda" izrečno pripominja:

"s izbrannymi službami i cerkov-

nyimi s Filosofom preložil per-

več."

Po Cirilovi smrti je Metod živel

še šestnajst let. V tem času je na-

daljeval sam prevod ostalih knjig

sv. pisma s pomočjo dveh brzo-
picev, to je dveh učencev, ki sta

znala jako hitro pisati. To nam

svedoči "Žitje sv. Metoda", ki

pripoveduje o njem: "prežde že

ot učenik svojih posaz dva popy

skoropiseca zelo, preložil k borze

vse knjige ispoln, razve Makka-

vej, ot groščaka jazyka v slo-

vensk." In Joan eksarh bolgarski,

omenivši smrt Cirila, naravnost

veli, da je njegov brat Metod pre-

vel posled iz grškega šestdeset u-

stavnih t. j. kanoniških knjig sv.

pisma (Joan eksarh se naslanja

na sv. Janeza Damašana, kateri

jih toliko šteje), ter pravi, da se

je on, Joan, zato odločil prevajati

svete očete, ker je sv. pismo bilo

že prevedeno po sv. Metodu:

"preložil vse ustavnje knjige 60

ot elinska jazyka, ježe jest grčesk

v slovensk... ony bo 60 preložil

beaše uže Methodij, jakože slyš-

sk, slyšal namreč od Metodovih

učencev, prišedših tedaj v Bolgar-

sko. — Metod je popoln torej Ci-

rilov prevod tako, da je potem-

stvu zapustil cele sveto pismo po-

slovenjeno, razen takimeno-
vanih devterokanoniških knjig, namreč

Modrosti, Siraha, Makabejev,

Estere, Judite in Tobije. Vse je

prevel po grškem prevodu, po ta-

kovzani septuaginti.

Metodov življenjepisec veli, da

je preložil še "Nomokanon" (=

zakonu pravilo, t. j. knjiga cer-

kvenih zakonov) in "Otečskyje

knigy" (paterikon, kratke pove-
sti o svetnikih); in "Žitje sv.

Konstantina" (Cirila) trdi, da je

Metod prevel iz grščine na sloven-

ski jezik osem Cirilovih govorov

proti mohamedanskim in židov-

skim učiteljem med Kazari.

To književno delo prvočitel-

jev in verovestnik Cirila in

Metoda je torej prvi plod cerkve-

no slovensčine, a tudi glavni te-
melj slovenske naobraznosti in

književnosti. Pomagali so jima
njuni učenci, zlasti Gorazd, Kle-

ment, Naum, Anglar in Sava. Za-
to so vsi skupaj, sveta učnika in

njiju učenci, imenujejo sveta sed-
morica, sedmopostelnici.

Najstarejši rokopis evan-
gelija so: Ostromirov, pisma s cirilico,

i bogodutje, sta navadno temo

na z Blatne Brezovice, oba. Vih-
nika. Mladima poročencema želim
veliko medenih ur in dolgotraj-
nejšega srečanja! Pozdrav vsem
rojakom in rojakinjam po širni
Ameriki. — Carl Mramor, 140 S.
Church St., Carbondale, Pa.

La Salle, Ill. — Boj je končan.
Zmaga je naša. Kakšna vojna je
pa bila? Marsikateri radovednež
bo tako vprašal. Naj vam povem:
to je bil boj ječmenopivcev zoper
vopopivce (kateri pa kaj radi tu-
di žganje pijejo) in slavno smo
zmagali — ječmenovci. — Solnce
nam že nekaj dni jako prijazno
sije. Pomlad se približuje, narava
se prebuja, ptičice se vračajo na
zaj. Tudi človeku se zdi, kot da bi
se prebudil iz dolgotrajnega spa-

klimenta; knjige so tu po istem
redu, kakor v latinski "vulgati".
Jezik v teh rokopisih je sicer iz-
kvarjen po ruskem, no vendar ima
v sebi znake najdaljnje starine.

Ab, ni ti zemljica krasna!

Oj, ptičice to vedo,

Ki svileni imajo krila,

Iz grla vre pesem jim mila

Tjakaj v modro, modro nebo.

Iz zanesljivega vira se je doznalo,

da se vrli člani in članice društva

"Slovenije" zopet marljivo vadi-

jo v petju in dramatikah ter nas

hočejo presenetiti s tridejansko

igro "Skriti zaklad" in lepim

pevskim vsporedom na velikonoč-

no nedeljo in ponedeljek dne 23.

in 24. t. m. zvečer v g. Kompovi

dvorani. Slovencev o naši, kakor

tudi v sosednih naselbinah se nudi

zopet par veselih uric, za katere

bo prav gotovo dobro preskrbelo

društvo "Slovenija". Na to se

lahko zanesemo. Rojakom pripo-

ročam, da se v mnogobrojem šte-

vilu udeležijo teh zabavnih veče-

rov, da s tem pokažejo, da podpi-

rajo lepo in napredno stvar. Po-

zdravljeni! — Poročevalce.

— Povestne črtice. —

Poleg M. Mesica, S. Ljubica i. dr.

sestavil Andrej Fekonja.

Dokler je še Ciril živel, je več

cerkvenih knjig prevel iz grščine

v staroslovenski jezik. Da mu je

tudi pri tem pomagal Metod, o

tem ni dvojbe; vsaj "Žitje svete

ga Metoda" izrečno pripominja:

"s izbrannymi službami i cerkov-

nyimi s Filosofom preložil per-

več."

Po Cirilovi smrti je Metod živel

še šestnajst let. V tem času je na-

daljeval sam prevod ostalih knjig

sv. pisma s pomočjo dveh brzo-
picev, to je dveh učencev, ki sta

znala jako hitro pisati. To nam

svedoči "Žitje sv. Metoda", ki

pripoveduje o njem: "prežde že

ot učenik svojih posaz dva popy

skoropiseca zelo, preložil k borze

vse knjige ispoln, razve Makka-

vej, ot groščaka jazyka v slo-

vensk." In Joan eksarh bolgarski,

omenivši smrt Cirila, naravnost

veli, da je njegov brat Metod pre-

vel posled iz grškega šestdeset u-

stavnih t. j. kanoniških knjig sv.

pisma (Joan eksarh se naslanja

na sv. Janeza Damašana, kateri

jih toliko šteje), ter pravi, da se

je on, Joan, zato odločil prevajati

svete očete, ker je sv. pismo bilo

že prevedeno po sv. Metodu:

"preložil vse ustavnje knjige 60

ot elinska jazyka, ježe jest grčesk

v slovensk... ony bo 60 preložil

beaše uže Methodij, jakože slyš-

sk, slyšal namreč od Metodovih

učencev, prišedših tedaj v Bolgar-

sko. — Metod je popoln torej Ci-

rilov prevod tako, da je potem-

stvu zapustil cele sveto pismo po-

slovenjeno, razen takimeno-
vanih devterokanoniških knjig, namreč

Modrosti, Siraha, Makabejev,

Estere, Judite in Tobije. Vse je

prevel po grškem prevodu, po ta-

kovzani septuaginti.

Metodov življenjepisec veli, da

je preložil še "Nomokanon" (=

zakonu pravilo, t. j. knjiga cer-

kvenih zakonov) in "Otečskyje

knigy" (paterikon, kratke pove-
sti o svetnikih); in "Žitje sv.

Konstantina" (Cirila) trdi, da je

Metod prevel iz grščine na sloven-

ski jezik osem Cirilovih govorov

proti mohamedanskim in židov-

skim učiteljem med Kazari.

To književno delo prvočitel-

jev in verovestnik Cirila in

Metoda je torej prvi plod cerkve-

no slovensčine, a tudi glavni te-
melj slovenske naobraznosti in

književnosti. Pomagali so jima
njuni učenci, zlasti Gorazd, Kle-

ment, Naum, Anglar in Sava. Za-
to so vsi skupaj, sveta učnika in

njiju učenci, imenujejo sveta sed-
morica, sedmopostelnici.

Najstarejši rokopis evan-
gelija so: Ostromirov, pisma s cirilico,

i bogodutje, sta navadno temo

na z Blatne Brezovice, oba. Vih-
nika. Mladima poročencema želim

veliko medenih ur in dolgotraj-
nejšega srečanja! Pozdrav vsem

rojakom in rojakinjam po širni
Ameriki. — Carl Mramor, 140 S.

Church St., Carbondale, Pa.

La Salle, Ill. — Boj je končan.

Zmaga je naša. Kakšna vojna je

pa bila? Marsikateri radovednež

bo tako vprašal. Naj vam povem:

to je bil boj ječmenopivcev zoper

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

[Sedež: FOREST CITY, PA.]

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95, Willock, Pa.
 I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
 II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
 Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
 II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
 Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
 Pooblaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VERHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. MARTIN IVBO, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAZ PODVARNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
 I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
 II. nadzornik: FRANK PAVLOVIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
 III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7113 Isler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
 I. porotnik: MARTIN STEFANIČ, Box 78, Franklin, Kans.
 II. porotnik: MIHAIL KLOPČIČ, 628 Dawson Ave., E. F. D. 1, Griggs-
 field, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, E. F. D. No 2, Box 114, Bridgeport, O.
 I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
 II. upravnik: PAVEL OBREŽAN, Box 402, Witt, Ill.

Dopis naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Družbena glasila: "SLOVENSKI NAROD".

Avstrijski politiki z ozirom na Balkan.

Predsednik poslanske zbornice dr. Sylvester piše, da je načrt gospodarske skupnosti z Nemčijo treba začeti izvrševati. Pravi:

— Ker so sedaj tudi najbolj merodajni krogi edini, da se ne more iti preko gospodarske skupnosti obeh držav, zato je treba sedaj nastopiti pot, da se ta gospodarska skupnost tudi izpelje. Že se je stavila zahteva, da vse tri države pošljejo svoje zastopnike, katerim naj vlade naroče, da naj na podlagi resolucij gospodarskih društev in zborovanj stavijo natančne in podrobne predloge, to se pravi: dotičnim resolucijam naj dajo konkretno obliko in jih predložijo vladi kot zakonske naloge.

Da se doseže ta najvišji cilj, je treba sedaj iti na vlado, da tudi ona stopi na to pot. Zato se morajo v vseh treh državah takoj imenovati delegati, ki bi se avtoritativno imeli pečati s temi vprašanji. Parlament se pri takih pogodbah vpraša že itak šele tedaj, ko teh pogodb ni mogoče več izpremeniti. Zato bo tudi javnost morala spremljati pogajanje teh delegatov. Delo bo stopilo v tretjo stopnjo šele tedaj, ko se bo predloge delegatov predložilo vladam v odločitev. Da tedaj je treba vse prerešati, da bo odločitev le formalna stvar.

Štajerski nem. poslanec vitez Pantz piše o stališču ogrskega min. predsednika grofa Tisza de tega vprašanja:

— Grof Tisza je izjavil, da je avstrijskoogrsko pogodba predpogoj za razpravljanje o gospodarskem zblizanju monarhije in Nemčije. V Avstriji so se nazori razbistrili in razumni politiki se prišli do nasprotnih mnenj in sodijo, da se mora vprašanje gospodarskega zblizanja z Nemčijo razpravljati istočasno z ogrsko pogodbo. Če tega vprašanja ne zjasnimo, ne moremo začeti pogajanj z Ogrsko, ter se obeh vprašanj ne da ločeno obravnavati. K vsemu pa se še pridružuje odločen ugovor, da naj sklenemo podaljšanje pogodbe, katere naj bo na Ogrskem od zbornice odobrena, pri nas pa sklenjena brez državnega zbora.

Grof Tisza se je sicer v odgovoru na dotično interpelacijo v načeln pokazal kot prijatelj gospodarskega zblizanja z Nemčijo. Njegove besede pa kažejo, da ne upa dosti, da bi se njegovo načelo tudi v praksi moglo uresničiti. Ogrska hoče, da Avstrija in Ogrska obdržita vsaka svoj avtonomen carinski tarif in hoče stopiti v gospodarsko zvezo le s formulo "preferenca", to je s prednostnim medsebojnim obravnavanjem. To vemo že davno, kajti le grof Andrassy se je povsod do velikosti problema o celoti, vsi drugi ogrski gospodarski politiki so proglasili, da se da Ogrska približati le s formulo "preferenca". Razumemo, da je Ogrska za-

dovoljna s predmetom svojih agrarnih pridelkov, ki je med njimi in Avstrijo carine prost, in da se obdrži visoko agrarno carino in si ne želi bistvene spremembe teh razmer.

Toda v Avstriji in v Nemčiji pa stoji stvar drugače. Ne samo teoretično in politiki, kakor je to rekel grof Tisza, ampak široki sloji industrije in kmetijstva in ne ravno v zadnji vrsti tudi konsumenti, kateri imajo po svojih izkušnjah v tej vojni pač tudi pravico, da se jih posluša, si žele ustanovitve velikega enotnega srednjoevropskega ozemlja.

V tej veliki zvezi bo Ogrska vsled bogastva svoje zemlje uživala prednost. Krogi, ki mislijo na avstrijske interese, bodo proti nazoru grofa Tisza morali vzeti to geslo: Brez razjasnitve v Berlinu, nobene določitve v Budimpešti, brez razjasnitve v Budimpešti, nobene določitve v Berlinu.

Znano bo, da so Ogrji povdarjali svoje velike posebne interese, prej v Bosni, sedaj tudi v Srbiji. Ni dolgo tega, kar se je na Ogrskem pod pokroviteljstvom najodličnejših oseb, iz političnih, gospodarskih in denarnih krogov ustanovila posebna družba, ki bo vneto gojila in pospeševala posebne ogrske interese na Balkanu. Priznati se mora Ogrski, da svoje interese pravočasno spoznajo, pravočasno začno izvrševati in jih brezobzirno branijo. Te dni so pa tudi na Dunaju zborovali zastopniki velikih avstrijskih osrednjih korporacij industrije, obrti in trgovine. Predsednik je poudarjal, da morajo po ogrskem vzgledu tudi v Avstriji dobiti primerno organizacijo za interese na Balkanu in Vzhodu. Razum Ogrske ima že tudi Nemčija tako organizacijo za gospodarski promet z balkanskimi ležalami in Malo Azijo. Dosedaj je bila v trgovskem prometu Avstrija na prvem mestu (21 odstotkov). Za njo je stala Angleška naglo pa se ji je bližala Nemčija. Avstroogrski izvoz je v letu 1913. poskočil od 245 milijonov na 400 milijonov kron in če pristojejo še azijsko Turčijo in Egipt od 280 na 500 milijonov kron.

Pri tem izvozu odpade na Ogrsko samo kakih 12 odstotkov. — Izvoz v Bosno je poskočil od 112 na 130 milijonov. Iz balkanskih držav pa so uvažali znatne množine. Sedaj morajo to važno trgovino ne samo obdržati, ampak tudi razširiti. Bivši minister Baerrenreith je povdarjal kot največjo važnost, da Avstrija kot taka in Nemčija v vprašanih Balkanu in Vzhodu postopata sporazumno. Na zborovanju so sklenili, da vse prizadete organizacije in gosposke živijo ožji odbor, ki bo v zvezi z orientalsko sekcijo trgovskega muzeja izdelal podroben program za organizacijo, propagando in vse nadaljnje delo.

Za vsebino oglosov ni odgovor na upravništvo ne uredništvo.

Vesti iz Srbije.

— Novi generalni guverner v Belgradu grof Salis-Seewis je sprejel deputacijo magistrata in srbske duhovščine. Voditelji deputacije so se v toplih besedah zahvalili za dobrohotnost in pravico, ki jo kažejo v Belgradu uradno oblasti in avstrijske čete napram belgrajskemu civilnemu prebivalstvu. Prosili so generalnega guvernerja, naj bi tudi on gojil enaka čustva napram prebivalstvu.

Grof Salis je odgovoril v srbskem jeziku in posebno tiste besede so napravile globok vtis, s katerimi je izjavil, da ne bo trpel političnega strankarskega prerokanja, pač pa bo z vsemi močmi podpiral resno delo.

— Zadnje dni so se vrstile nekatere ugledne osebe v Belgrad, in sicer: Mihajlo Jovanović, predsednik kasacijskega sodišča; M. Trifković in Mihajlo Ilić, bivša ministra in poslanci; Vladimir Todorović, vpokojeni drž. svetnik; Jesta Stefanović, vsenčilni profesor in še nekateri drugi. — Kakor se poroča, se vrne v kratkem v Belgrad mnogo uglednih oseb, ki so igrali v preteklosti Srbije važno ulogo.

— "Reichpost" poroča: Srbski državni arhiv, katerega so, kakor je znano, našle novembra meseca naše čete skritega v nekem srbskem samostanu, so sedaj pripeljali na Dunaj v zunanje ministrstvo. Del uradnih aktov, ki se je našel v Nišu ter bil skrit s nekim drugim arhivom, se nahaja v Sofiji.

— Iz Rima se poroča: Na Asinari, nekem malem otoku severno od Sardinije, je došlo 16.000 avstrijskih vojni ujetnikov iz Srbije.

— "Vilag" objavlja iz notranje Srbije brzojavko, da so uvedle vojaške oblasti preiskavo, da se dobi truplo majorja Tankosića, dušnega povzročitelja morilskega napada v Sarajevu. Sledi preiskave so vodile v Trstenik, kjer so pričeli v navzočnosti popov in domaćinov Srbov, ki so poznali Tankosića, s preiskavami. Dognali so, da Tankosić ni padel na bojišču, marveč, da je bil močno ranjen v neki praski, da se je dolgo časa zdravil v Trsteniku, kjer je umrl. Truplo so izkopali v navzočnosti dveh popov, ki sta z drugimi pričami izpričala, da so res našli Tankosićevo truplo.

Lovska poveljstva.

Avstrijska uradna poročila poročajo z ruskega bojišča, da čezdalje bolj pogosto nastopajo takimenovana lovka poveljstva, prostovoljske čete in poizvedovalni oddelki. Lovska poveljstva so neka posebnost ruske vojske. — Ti oddelki sestojijo iz izbranih mož različnih polkov, ki se urijo pri posameznih polkih.

Ime imajo od tega, ker se je mislilo, da je lov na divjačino najboljši način vojaške izobrazbe. Slaba stran te uredbe je, da s tem izgube posamezni polki naj sposobnejše in najbolj predrzne može, kar brezdvomno škoduje posameznim polkom.

Prostovoljske čete se sestavljajo v Kurlandiji in sicer iz Letov. Istočasno se poroča iz Volinje, da so se tudi tam prikazali četaši. Ker poznajo te čete zelo dobro tamošnje ozemlje, so včasih njihovi obiski zelo nevarni. — Nepriznani napadejo etapno četo, kar jim je tem lažje, ker so v zvezi s tamošnjim prebivalstvom, ter morejo računati na njihovo podporo. Veliki pragozdi in močvirja so najpripravnijeje ozemlje za podobna podjetja. Na takih krajih se morejo nepriznani pokazati in zopet izginiti.

Tudi pošiljanje močnih poizvedovalnih oddelkov je že tradicionalno v ruski vojski, česar se drži rusko vojno vodstvo kljub slabim izkušnjam. Ako jih sovražnik prišli na boj, nimajo navadno moči, da se mu uspešno uprejo ter vsled tega pretrpe velike izgube, ne da bi dosegli svojega namena.

Poveljnik belgrajske policije.

Iz Osijeka se poroča, da je odpotoval tamošnji okrajni glavar dr. Vuk Vučetić v Belgrad, kjer prevzame upravo belgrajske policije.

Ženska notar v Švedski.

Iz Ionenkepinga se poroča, da je dopustilo sodišče Gota gospi Ceciji Heymann cand. iur. notarske posle pri sodnem dvoru. Heymannova je prvi notar ženskega spola.

Grof Tisza.

Posl. Urmačev je vnovič interpeliral radi pogostih dogodkov v armadi, ki kažejo sovražnost proti Madžarom.

Grof Tisza mu odgovarja: — Vsakdo ve, da se dobe v naši armadi razna narodna čustva in nazori in na drugi strani pa preostanki starih nazorov, kar napravlja v tem že itak kočljivem vprašanju netivo.

Tisza spominja na razna visoka priznanja ogrske armade, pravi, da cela vrsta višjih poveljnikov porabi vsako priliko, da poudarijo veliko delo in čednosti ogrskih vojakov in ogrski polki v najlepši harmoniji pod poveljstvom nemadžarskih častnikov izvršujejo svojo patriotsko dolžnost pri popolnem poudarjanju svojega ogrskega čustvanja.

Nikar ne vidimo samo hudega; pri vsaki armadi nastane kakna napetost med predstojniki in podložniki. To se dogaja tudi med ogrskimi častniki in vojaki; seveda je treba to pripisovati tiranski individualnosti predstojnika in samo v naših razmerah dobe ti dogodki ki tice navadno v osebnosti in značaju, narodno ozadije, čeprav ga v resnici ni. — Zato sem skušal tudi jaz spraviti čim več Madžarov v častniški zbor. Večina Madžarov prav gotovo ni nadobrohotna proti Rumunom in Hrvatom. Vendar jih je zelo veliko med nami, pa najsi bo v civilnem ali vojaškem življenju, ki v jezi proti svojim podložnim, ki so slučajno Hrvati ali Rumuni, rabijo izraz — jaz ga nočem ponoviti — ki spominja na njegovo rumunsko ali slovaško pokoljenje.

Grof Tisza pozna merodajne vodilne kroge, ki cenijo Madžare in bodo to svoj enaziranje tudi uveljavljali pri onih, ki imajo različne predsodke proti Madžarom. Kdorkoli bi hotel v armadi zasledovati Madžara in zatreti njegovo ime in pravico, da se poslužuje svojega jezika, kjer ni predpisov službenega jezika, ta bi najprvo povzročil gravamen proti ogrskemu narodu in škodil tudi vojaškimi interesom.

Zbornica je predloga o finančni centrali sprejela v tretjem branju.

V razpravi o izrabljanju sedmograške nafte, oziroma pogodbe z nemško banko, je poročevalce Boethy rekel, da je ogrska država ravna na kapitalih in zato mora privabiti tuj kapital.

V imenu cele opozicije je poslanec Plathy odklonil predlogo, ker škodi Ogrski.

Na besarabskem bojišču.

Pri Liptaniju v Besarabiji premikajo v velikem obsegu čete. V Novosielico prihajajo ponoči in podnevi vojaški vlaki. Te dni je došlo v Novosielico iz Liptanija 50 motornih vlakov in avtomobilov, ruska konjica in topništvo. Vse je odrinilo v severno Besarabijo. Rusi so končno izprevrtili, da se jim je popolnoma izjalovilo njih prodiranje proti Bukovini in se zato, kolikor mogoče hitro, pripravljajo za obrambo. Obrambna dela tudi izvajajo v severni Besarabiji. Potniki, ki se vozijo po železnici, smejo prestopiti na ruska tla le pri Reniju. Vojaško važna križališna cesta močno utrjuje. V Reni tudi dohajajo vsak dan veliki vojaški transporti. Državno premoženje prevažajo v notranjo deželo. Položaj v Besarabiji smatrajo za neugoden.

Lahi zahtevajo Tunis.

"Hamburger Fremdenblatt" poroča iz Haaga: Bivši nizozemski minister Kuyper namiguje v "Standardu", da se je izjalovila Briandova misija, ker ni hotel podariti Italiji Tunisa.

VABILO NA VESELICO,

ki jo priredi društvo "Bonański Slovenci" št. 79 S. D. P. Z. v soboto 27. majnika 1916 v svojem lastnem domu v Bon Air, Pa.

Pričetek je ob 6. uri zvečer. Vstopnina 25¢, dame vstopnine proste.

Tempotom vladno vabimo vse rojake in rojakinje iz Bon Air, Pa., in okolice, da se te naše veselice polnoštevilno udeležite. Čisti dobitek je namenjen društveni blagajni v pokritje stroškov za delegata itd.

Igrala bo izvrstna godba. Za vsestransko potrebo bo vse v redu preskrbljeno.

Za odbor: P. Bukovec, tajnik. (13-14-4)

\$1000.00 nagrade.

Zadnjih osem let se je selilo toliko Slovencev na svojo grudo, kakor ne nikdar prej. Naselbine so rasle, kakor gobe po dežju. Obljubovalo se je ljudem bogastvo, če se kupi le kosček zemlje v različnih krajih. Skoro vsi premislili poroki in odrešeniki naroda so dajali pa še posebno dobre svete, ne idi v Missouri, ker tam so žabe, kače in pa mrzlica.

Zadnje štiri leta se nisem baval s prodajo zemlje Slovencev, temveč jaz sem le pazno gledal nesramno reklamo in pa uspeh različnih naselbin.

Slovenec, ali ni res čudež, da so vse naselbine ostale le na papirju ter v možganih zginolih prerokov; zadnje na severu se podirajo celo s hrupom. Kajti Slovenci so bili vabljeni v kraje, kjer sploh ni mogoče živeti.

Edino v Missouri je ostala in procvita brez hrupa in reklame.

Vsak Slovenec lahko zasluži \$1000.00, ki mi po kaže 12 slovenskih kmetov v Floridi, Texas, Wisconsin in Michigan, kateri imajo obstoj vsaj tak, kot povprečno 12 slovenskih kmetov v Missouri, da se žive IZ-KLJUČNO le od kmetijstva.

Slovenec, ako želiš imeti dom, tukaj si ga lahko napraviš. O tem se prepričaj lahko sam pri rojakih, ki žive že več let tukaj. Mi ne pridelujemo pomaranč, zelene, fig, niti ne krompirja ali kumarca za \$200.00 na aker, niti se ne pečemo z mlekom v velikem obsegu. Temveč mi svojo zadovoljnost s koruzo, pšenico, ovsem, senom, detelje, kuretino, vrešiči, govedo, konji in mulami, pridelamo pa tudi fižol, krompir, vsakovrstne sadja in posamezniki tudi nekaj vina, a živi se lahko dobro in pošteno. Taka je torej naša naselbina, ki ni v bogastvu, pač pa v procvitu in na solidni podlagi. Pridi obiskat Slovence in dobiš boš jesti kakor ne bolje v najboljšem hotelu v Ameriki in to vse domače.

Slovenec, ki želiš imeti svoj dom, na katerem je treba trdo delati, tukaj ga dobiš, boljšega nikjer širom Amerike, kolikor je meni znano. Jaz nisem agent od danes do jutri, ampak stalen posestnik in znan vsaj 50 milj naokrog.

Pridi v naše kraje in ako nočeš, ne hodi k meni, ker v Ripicy in Butler Countijih je precej Slovencev raztresenih. Prepričaj se, kako so bolni po zatrditvi ničvrednih ljudi, in našel boš le polnolične rdeče otroke in ljudi, zdrave kakor kjerkoli drugje.

Dežela rabi pridne ljudi in zato Vas ona vabi in ne jaz. Vsa ravnina je sedaj v kanalizaciji in od mlak je bedasto govorenje od bedastih ljudi, ki ne poznajo dežele.

V desetih letih od sedaj preskrbi lahko južni Missouri vsa žita, prešiče in polovico govedi za 40 milijonov ljudi, da ne omenjam prav nič druge pridelke.

Zemlja se dobi tukaj primeroma poceni v valovitih krajih narejene kmetije in v ravnini pa gozd, ker čiste ravnine nikdo ne prodaja. Jaz ne prodajam nobenemu gozda v ravnini, ampak vse izčistim, da je za orati. Pridi in izberi si kos. Plačila po dogovoru, kakor moreš izplačevati. Imam precej svoje zemlje, ki je nemoreh urediti s svojimi financami. Prodajam poceni in naredim kmetijo, kjer boš lahko mirno in zadovoljno živel. Pridi in pogled naš polje in pa pridelke, nikdar ti ne bo žal poznati našo deželo.

Ako pa hočeš čez noč postati premožen, potem naši kraji niso zate; če hočeš pa resnično pridobiti svoj dom s trdim delom, potem ga dobiš kakor nikjer drugje.

Zapomni si, dežela te vabi in ne jaz, jaz ne rabim tvojega denarja. Kupi sam in kjer hočeš in pridruži se nem, ker čimveč nas bo, tembolje bomo napredovali.

FRANK GRAM, Naylor, Mo.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Brad dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421—7th St., Joliet, Ill.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, šte. 1, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, šte. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st. od društva Slovenec, šte. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bo- de oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Strokovnjak.

Paul Bourget. — A. Kalan.

(Dalje.)

— Tudi meni se je povedalo, — odgovori Viljem Robier, — da je izginila velika svota. Mogoče, da bi jo bil vzel v stanju nezavednosti. Toda takrat jaz nisem bil nezaveden, tak sem postal šele v bolni- ni. Na to bi se sicer gotovo spom- njal.

— Vi torej mislite, da je one denarje odnesel kdo drugi?

— Da, gospod doktor. Ako ste čitali podrobnosti o moji sodni razpravi, opazili ste gotovo, da sem ja prišel k nesrečnemu Jac- quinu zvečer ob petih. To je do- kazano. Sosedom se gotovo ni ču- dno zdelo, da je bila prodajalna ostala odprta in brez luči do os- mihi zvečer. Med peto in osmo u- ro je pa precej časa. Po mojem mnenju je vstopil v prodajalno kak človek, videl jo je prazno. Bil je najbrž kak tat, ki je smatral to priliko za zelo ugodno, da iz- vrši tatvino. Ali je videl mrtve- ga Jacquina ali ne, kdo ve. Mo- goče je, da ga ni videl, ker sem trpu- lo zanesel na konec prodaj- alne.

— Kaj pa s ključci? Kako je pa prišel do ključev, ako jih ni vzel mrtvecu?

— Mogoče, da mu jih je vzel, — odgovori Robier, — lahko jih pa morda našel tudi v blaginji. Saj je verjetno, da se Jacquin, ki je prišel iz zadnjega konca pro- dajalne proti meni, ko se je ogla- sil zvonec, mojem kako stvar stvar zaklenil v blaginjo. Morda pa je imel roč ključev tudi v ob- leki pri sebi, ko ga je kdo našel visečega v ozadju prodajalne. To- da vsaj ni moja stvar pojasniti, kako da se je to zgodilo, ker to ni v nobeni zvezi s trditvijo, ki jo jaz vzdržujem in ki je edino res- nična.

Gospod doktor, vi mi boste pri- znali, da norec ne morejo sma- trati, da bi bil odgovoren za svo- ja dela. Jaz sem bil umoboln, te- ga niso vedeli. Dokaz za to pa se je pojavil, ko so me zaprli. Jaz za- to zahtevam, da se na podlagi te- ga novega dejstva razprava proti meni obnovi, da se morem zago- varjati, ker sedaj sem tega zopet zmožen.

Vse to je govoril s onim rah- lim glasom brez vsakega povdar- ka, zdelo se je kakor da bi bil to- čno po posebnem metronomu iz- govarjal zloge; poteze so mu bi- le vedno neizpremenjene, kar je dokazovalo, da je silno skrbno čuval sam nad seboj ali pa da je bila to anomalija, kakor se kaže pri norcih.

Courrioles ni ostal nič manj neobčutljiv.

— Povzemimo torej vse pojave, o katerih ste govorili, — je de- jal. — Ali je one živčne napade

pri vaši materi razen vas še kdo drug videl?

— Moj oče, drug pa nobeden, — je odgovoril, — napadalo je ni nikdar kakor po noči.

— Ali teh napadov ni imela od otroških let? — ga vpraša pro- fesor.

— Vedno mi je pravila, da jo je je trikrat napadla, — odgovori Robier, — in sicer prikratk, ko je bila sedemindvajset let stara.

— Torej je vedela, da jo je na- padala, — nadaljeval je zdrav- nik.

— To je bil dvoboj s dvema pri- čama, le ena sama, Portehaut, je mogel razumeti podrobnosti boja. Čuvaj Habert je premalo vedel iz patologije, da bi bil mo- gel spoznati že precej od pričet- ka doptro past, ki jo je nastavlil psihiater sleparju.

Kar označuje histerične in epi- leptične napade, podnevrne in po- nočne je to, da jih bolnik prebo- ji, ne da bi se kaj spominjal, da jih je pretrpel. Redko se zgodi, da se histerija ali božast pojavja- ta šele po dvajsetem letu, zelo redko tudi, da bi se napadi kaza- li samo po noči. Nasproti pa je absolutno pravilo, da se teh na- padov ne zavedajo. Ko je na v- prašanje, ali se je mati teh nap- adov spominjala, odgovoril Robier pritrdilno, s tem je bilo dokaza- no, da je simulant. Jasno je to- rej bilo, da si je izmislil te nap- ade, da obteži svojo dedščino s sramoto.

Ko je Robier tako odgovarjal, zadela ga je oster pogled zdravni- kov. Toda kako je mogoče, da bi navaden delavec govoril o bole- znih v glavi s tako znanstveno to- čnostjo? Od kod? Kdaj? Kako bi si to pridobil?

Pri drugem še bolj zavitem v- prašanju, je Robier na novo dal- tak odgovor, iz katerega je bilo sumiti ali pravzaprav kot istino trditi, odkod da je imel tako iz- redno znanje o živčni patologiji. Ker je pripovedal celo vrsto raz- nih malovernih dogodkov, ki so kazali, da je mati imela res bo- žast.

— Čutila je večkrat, — dejal je, — tako potrebo po spanju, da je zaspala kjerkoli je bila. Silno jo je glava bolela.... Drugikrat se je vsa tresla.... Ali je to vse? Ne! Še sem nekaj pozabil. Včasih je strmela silno vtujena kar na- prej, dokler je ni kdo na to opo- zoril. Videl sem jo, da je dvignila lezo, da bi pila, pa je tako držala kozarec vsaj pol ure.

— Razven tega pa je bila čisto taka kakor drugi ljudje.

Po tem odgovoru pa je zdrav- nik hipno spremenil smer svoje- ga spraševanja. Pustil je mater in pričel razgovor o Robier-ovem bi- vanju v azilu. Vprašanja njegova so bila hitra, kratka, na videz skoraj brez zveze. Odgovarjal mu je premišljeno, polagoma, tako, da je bil prozoren pravi namen. Mogoče pa bi bilo, da je bila v

se je spolno zaklenil pri ljudeh, ki so domnevali, da je tako. Če je bil res norec, bi bilo čisto na- ravno, da se krčevito zagovarja, da bi si dobil prostost.

Ko je končno po enournem spraševanju Courrioles rekel ču- vaju: — Dovolj, odpeljite ga! — zdelo se je, da je njegova neob- čutljivost precej ohlapela.

— Ne boste me predolgo časa pustili zdihovali v ječi, kaj ne gospod doktor? — dejal je, ko se je umaknil, — sami veste, da je kruto biti v ječi zaradi zločina, za katerega človek v resnici ni odgovoren. Dovolj je, da ga je storil, ne da bi se tega zavedal.

— No, kaj pravite? — vpraša zdravnik Portehaut-a, ko so se vrata zaprla in ko sta bila učitelj in učenec sama.

— Kaj naj rečem, gospod dok- tor, — odgovori dijak, — to je si- mulant najposebnejše vrste, kar sem jih kdaj srečal.

— Vi sodite malo prenašlo, — reče Courrioles majajoč z glavo.

— Videli ste, kako je bil točen, uprav klasičen, ko nam je pripo- vedoval o krčih svoje matere. On si vendar ni mogel izmisliti, kar je pripovedoval o navadi, da se je mati toliko časa vzdružala v istem položaju. To je katatonija, bi de- jal Kahlbaum. Misliti moramo,

da je moral ta slepar imeti v je- či v rokah kako popularno knji- go o živčnih boleznih, ki jo je pre- delaval kakor kak kandidat pri- pismeni skušnji. To je mogoče, vendar malo verjetno. In pa po- javi njegove lastne norosti, kako ga je napadla s raznimi bolečina- mi v glavi, da je bil brez spanja, da ni mogel ničesar živjeti. Da- lje njegovo zdravljenje, ta zna- čilna razburjenost in končno to,

da so vsi ti pojavi tako hipno zgri- nili nekega jutra, ko se je vzbudil? Jaz bi ga imel za umobolne- ga, ki bi ne bil videl, da je simu- liral druge simptome. Še enkrat torej: ta Viljem Robier ni umo- bolen....

— Sicer pa, — dostavi učenjak čez nekaj časa, — danes sem je potipal.... Jutri pa nam stavim vprašanje, na katero ga ni mogla pripraviti nobena knjiga. Vi že veste katero. Gre se za mo- jo trditve, ki se ni objavljala, za "Hyperesthesie dissociée".

Za ta zakon, ki si ga je psihi- ater privzajal s tako naivnim po- nosom, je vedel Portehaut, ker mu je bilo znano, da ga je nedav- no učenjak raziskaval in tudi od- kril. Courrioles je bil iznenaden, ko je dognal pri svojih bolnikih na vseh klinikah posebno nasprot- je v tem, da je bil kak bolnik po- polno neobčutljiv, zraven pa za- kako molenkost silno občutljiv.

Norec na pol nag blodi po ulicah, ko škriplje vse od mraza, pa ne čuti nobenega mraza. To je splo- šna neobčutljivost. Neznaten krič pa, ki ga vi niti ne slišite, pa ga tako pretrese, po finem sluhu, ki mu ga donese, da se mu menava- dno razburi ta organ. To pa je delna občutljivost v najvišji me- ri. To je označil učenjak s tehni- nim barbarskim izrazom "hyper- esthesie dissociée".

— Da, — je nadaljeval, — ako je Robier študiral pojave norosti po knjigah, tega pojava ondi ni našel, ker o tem še jaz nisem do- dal objavil svojih zapiskov. Kla- sična ideja to, da norec nič ne ču- ti. Vi razumete. Če je simulant pripovedoval nam bo, da so vsi njegovi čuti enako pesali. To bi sicer neznatno znamenje, pa po- polno gotovo in tudi ga že imamo. Toda ali je on simulant?....

— Oho, Croulebois, vi pa pride- te prepozno, prijatelj. Sami ste se kaznovali. Portehaut vam bo povedal, kaj ste zamudili.... A. Madame Suzana nam pripelje nov zanimiv slučaj....

Mme Suzana, močna brkasta veselačica, ki je pomagala Ha- bertu pri ženskah, je vstopila isto- dobno kakor Croulebois. Dijak, ki je zamudil, se opravičuje in vsede na drugo stran doktorjevo Postrežnica je skoro nosila pod- pirajoč ob rami razeapanko, žens- ko kakih štiriindvajset let z oma- hujajočo glavo, oči nore strleče, ki so jo policaji pobrali na cesti in ki ni vedela ne kje stanuje, ne kako ji je ime.

— Poglejte, kar sem vam že tolikrat povedal, — reče Courri- oles, ko se je nesrečnica vsedla na stol, na katerem je ravnokar sedel Robier, — kakor ženske o- hranijo v vseh svojih potezah, v svojih pogledih, s svojimi stisne- nimi usti, neki videz zlobnosti, ki ga moški nimajo. Pa te vsaj priz- najmo! — nadaljeval je učenjak, smejoč se.

— Et nunc erudimini, učite se, mladi ljudje! —

— Ali je Croulebois zaljubljen?

— vpraša psihiater dve uri po- neje dijaka Portehaut-a, ko je šel iz pravosodne palače. Navad- no sta oba Wagnerja novodobne- ga Fausta svojega doktorja ved- no spremljala do doma.

— Da, — je nadaljeval, — da, ravnokar je prepozno prišel, se- daj pa naju je že tudi ostavil. Že več dni ga opazujem, da ni prav pri svojem poslu. In ko sem go- voril o zlobnosti žensk pri umo- bolni, vi niste opazili? On je trenil z očmi.... takele....

Natančni opazovalce je poka- zal s svojimi trepalnicami gib- lje, ki ga je vznemaden opazil pri svojem učenju. Tudi to je bil do- kaz, do kake stopinje je v vsak- danjo vajo pri njem dozorela opa- zovalna zmožnost.

— Jaz bi vam tega ne bil po- vedal, gospod, — odgovoril je Portehaut, — toda res je. Ima- neko žensko ljubimko, čisto na- vadno osebo. Pravijo ji Juliete.

Ona je izredno dobre volje, nje- ga pa dela strašno nesrečnega.

— Prosto voljna seksualna psi- choza, — reče Courrioles in zmaje- za ramama. — Čudna ljubezen! Skušala bova, da ga odvrneva od tega. Prav je, da ste mi poveda- li. Takoj ga poiščite. Povejte mu da ste danes zvečer in jutri za- posljeni in da ne morete biti nav- zoč pri sleparju Robier-ovem.

— Sporočite mu natančno o dana- njem prizoru in naprosite ga v- mojem imenu, da naj opazuje te- ga človeka nocoj in jutri zjutraj. Poznam ga, on bo šušal.

Pod tako roboto skorjo je žens- ke sovražni Courrioles skrival svoje globoko in plemenito sree, s katerim se odlikuje toliko uče- njakov. Dasi ga je sedaj v zlasti zanimal slučaj Robierov, vendar mu je bila zaupnost postojnega Portehaut-a glede tovariša še ved- no v mislih in za to je drugi dan v bolnici najprej povprašal po svojem dijaku.

(Konec prihodnjic.)

Avstrijski cesar potrdil kardinala Skrbenskega za olomuškega nad- skofa.

Olomuški listi poročajo, da je namestništvo po naročilu naučne- ra ministrstva sporočilo olomuške- mu kapitelju, da je avstr. cesar iz- volitev praškega knez nadškofa kardinala Leva pl. Skrbenskega za knez nadškofa v Olomouci potrdil.

Rumunija dobi nove generale.

Med starejšimi častniki pojde v okoli 5 zbornih in 2 brigadna po- veljnika, ravnatako tudi sedanjí načelnik generalnega štaba in nač-elnik tehničnih čet.

Za smeh in kratek čas.

Tolazba.

— Oh, moj mož je hudo bolan.

— Kdo ga za zdravi?

— Zdravnik B.

— Potem pa je brez skrbi bodite.

— On je zdravil tudi moje pokoj- no ženo.

— Še nekaj sem hotel kupiti, pa sem pozabil.

— Kaj ste pa pozabili?

— Če bi vedel, kaj sem pozabil, bi kupil.

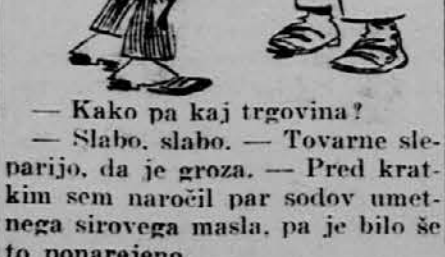
V trgovini.

— Kako pa kaj trgovina?

— Slabo, slabo. — Tovarne sle- parijo, da je groza. — Pred krat- kim sem naročil par sodov umet- nega sirovega masla, pa je bilo še to ponarejeno.

Sleparija.

— Ti, otroka bom pa začel kma- lo učiti telovadbe.

— Zakaj pa?

— Zato, da bo že vsaj na noge priletel, če ga bodo vrgli iz go- stilne.

Razne zanimivosti.

Ogrsko gospodarsko delo na Bal-kanu.

Ogri so zgodaj začeli gospodar- sko osvajat Balkan. Ni dolgo, kar se je v Budimpešti iz vrst vseh po- litikov, finančnikov in industrij- cev ustanovila posebna družba, ki bo gojila gospodarske vezi med O- grsko in Balkanom. Grof Tisza je že Srbijo proglasil za ogrsko in- teresno ozemlje. Ravnokar se je ustanovila v Budimpešti nemško- avstrijsko-ogrsko-bolgarska zdru- žena industrijska in lesna akcijska družba, ki bo izrabljala bolgarske in zlasti macedonske gozdove. V kratkem se ustanovi v ta namen tudi srednjeevropska industrijs- ka banka. Imela bo kapitala 10 milijonov; vodil jo bo neki znani ogrski politik.

D'Annunzio — pesnikuje.

Iz Benetk se poroča francoskim listom, da je napisal d'Annunzio novo delo pod naslovom "Oda srbs- kemu narodu". To je baje naj- boljše delo, kar jih je d'Annun- zio napisal. Glavna motiva sta: hvustvovanje s Srbi in sovražstvo proti Avstriji.

Bolgarska uprava v osvojeni Srbiji.

Bolgarska vlada objavlja admi- nistrativno razdelitev osvojenega starosrbskega in macedonskega o- zemlja. Ozemlje je razdeljeno v sledeče okraje: Bitolj (Kičevo, Resna, Prilep), Stip (Kočana, Be- ova, Carevo Selo, Kumanovo (Kri- vopalanka, Kratovo), Ohrida (Di- bra, Struga), Skoplje (Veleš, Ka- čanik), Tetovo, (Kovadarec, Perči- lovia), Požarevac (Kučevo, Golu- bae, Veliko Gradiste), Čuprija (Pa- račin, Jagodin, Rekovce), Krus- vac (Trstenik, Brus, Aleksan- brevo), Piro (Belapalanka, Babu- na), Vranja (Vlasotince, Leban, Jiljani). Njegovin ob Donavi (Kladovo, Milanovo, Brzopalan- ka), Zajecar (Krujevac, Kraljevo Selo), Priština.

Odposlanci zagrebske trgovsko-o- btrne zbornice v Belgradu.

Te dni odpotujejo v Belgrad od- poslanci zagrebske trgovsko-ob- trne zbornice v Belgradu, da se infor- mirajo o tamošnjih razmerah, kar e tiče trgovine in obrti.

Močan potres v Sibiriju.

Iz mnogih mest Sedmograške se poroča o potresu. V Sibiriju je trajal potres 60 sekund. Osebe, katere so bežale v strahu na ulice, so bile več ali manj ranjene od strešne opeke in ometa.

Za smeh in kratek čas.

Vabilo.

— Ali veste kaj, gospod? Zdalj, ko sva se naplesala, bi šla rada v razstavo.

— Ne vem, ne vem. Na razsta- vi je kip nekega bolškega, ki je bos.

— No, to je vendar vseeno.

— Ni vseeno, gospodična. — On je do vratu bos.

Modrovanje.

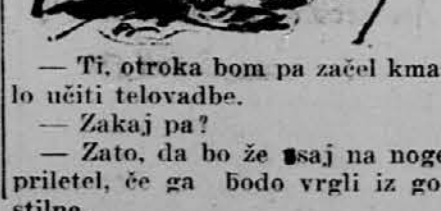

— Ti, otroka bom pa začel kma- lo učiti telovadbe.

— Zakaj pa?

— Zato, da bo že vsaj na noge priletel, če ga bodo vrgli iz go- stilne.

Sleparija.

— Ti, otroka bom pa začel kma- lo učiti telovadbe.

— Zakaj pa?

— Zato, da bo že vsaj na noge priletel, če ga bodo vrgli iz go- stilne.

Rad bi izvedel za naslov svojega bratrance JOSIPA RANGUS. Doma je iz vasi Sele na Dolens- skem. Prosim cenjene rojake ši- rom Amerike, ki kaj vedo o njem, da mi poročajo, ali naj se pa sam javi na naslov: Ignace Potocar, Box 136, Thomas, W. Va. (13-15-1)

NAZNANILO IN PRIPORO- ČILO.

Cenjenim rojakom v državi ILLINOIS naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. FRANK MEH,

kateri je pooblaščen pobirati na- ročnino na naš list, knjige in dru- ge v našo stroko spadajoče posle- ter izdajati pravoveljavna potr- dila, vsled česar ga rojakom naj- topleje priporočamo.

Upraviništvo Glas Naroda.

Rojaki, naročite se na "GLAS NARODA", edini slovenski dnev- nik v Ameriki.

POTREBUJEM več mož za delati v gozdu. Pred- nost imajo gozdarji. Dela se 11 ur na dan. Plača od \$2.25 do \$2.40 na dan.

— Frank Jurca,

Box 812, Richwood, W. Va.

DR. BUKKI'S MEDICAL INSTITUTE

407 East 58th St.

NEW YORK, N. Y.

Starokirajski slovenski zdravnik.

Zdravi uspešno bolezni želodca, pljuč, jeter, mehurja in vse notranje bolezni, ka- kor slabost, nevralgije, tujne to- lezni, bolezni na maternici, kožne bolezni in otroške bolezni.

Zdravnik sam govori slovenski.

Odprto je vsak dan (tudi v nedeljo) od devetih zjutraj do sedmih zvečer. Med- sprejeto v Ave. A. Bliz 1. Ave. P. Site ali pridite osebno.

POZOR! HIPNOTIZEM

Izšla je vseokoli zanimiva knjiga, kakoršne še nimajo Slo- venci ne tu ne v stari domovini. Kdor jo bo naročil, jo bo z užit- kom prebral in dobil vpogled v marsikatero stvar, o katerih do- zdaj še slutil ni.

Knjiga ima preko sto strani, opremljena je s dvajsetimi kra- snimi slikami. V njej so natanč- na navodila za hipnotiziranje, v njej so nadalje pojasnjeni pojavi, katere smatra navaden človek za nenaravne.

Stane 60 centov. Tri knjige \$1.50.

Oni, ki ni z njo zadovoljen, naj jo vrne in dobil bo denar nazaj.

Naročite pri:

"SLOVENSKA KNJIGARNA".

P. O. Box 1611, New York, N. Y.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

Rajski glasovi, elegantni vez s zaponi —.70

Skrbi za dušo, v usnje vezano \$1.20

Marija Varhinja, v usnje vez. \$1.20

Sveta Ura, v usnje vezano \$1.20

Rajski Glasovi, v platno vez. —.45

POUČNE KNJIGE:

Abecednik nemški —.25

Guy de Maupassant:

BRATA

(Priredil J. T.)

PRVO POGLAVJE.

— Strela! — je vzkliknil nenadoma oče Roland, ki je že več kot četrti ure nepremišljeno strelal na morskno gladino in samo včasih komaj vidno privzdignil trnek.

Njegova žena in gospa Rosemilly, katero so povabili na ta izlet, sta sedeli v rilen čolna. — Gospa Rolandova se je za spoznanje dvignila in vprašala:

— No, kaj pa je, Heronim? — Kaj se je zgodilo?

Roland je odvrnil z jeznim glasom:

— Noče prijeti in noče. — Ze dopolne nisem niti ene vjel. — Saj pravim, ženske. — Se te je treba jemati seboj. Zgodaj se jim ne ljubi vstati, pa kljub temu mislijo, da jim bodo ribe kar na komando sedale na trnek. — Zakasnilo smo se, zelo zakasnilo.

Sinova Peter in Žan sta sedela ob strani in držala v rokah vsak svojo vrvico. — Videc očeta jezega, sta se hkratu zasmejela, in Žan je pripomnil:

— Galanten si, oče. — Ali ne vidiš, da nismo sami?

Roland je bil malo v zadregi.

— Oprostite gospa Rosemilly, tak sem in tak ostanem. — Nič ne pomaga. — Ženske povabim, ker jih imam rad v svoji bližini, ko sem pa enkrat na vodi, se zanimam samo za ribe in za nobeno drugo stvar na svetu.

Gospa Rolandova ni bila nič več zaspala. — Veselo je gledala po morju in pripomnila:

— Meni se zdi, da ste dovolj vjeli. — Ti ne znaš drugega kot sitnariti. — Prav nikoli nisi zadovoljen.

Roland je odkimal, pri tem pa nehoti pogledal v košaro, kjer je bilo že vsepolno rib.

Slednjič je vzel košaro med noge, nagnil jo je nekoliko nastran in začel opazovati ribe. — Hipoma se mu je zjasknil obraz.

— Presneto, lepe so. — Kdo bi si mislil. — Koliko si jih vjel, doktor? — je vprašal po kratkem odmoru.

Njegov starejši sin Peter je bil star kakih trideset let. — Imel je črno brado, toda gorju ustnice je imel obrto. — Na prvi pogled je bil podoben gospodi na magistratu.

— Kaj bi govoril, oče. — Zdi se mi, da tri ali štiri.

— Pa ti, Žan?

Žan je bil vitez, plavalas mladenič, precej mlajši od svojega brata. — Pogledal je očeta in se nasmešnil:

— Zdi se mi, da toliko kot Peter. — Mogoče eno več ali eno manj. —

Brata sta se seveda lagala, samo da bi ugodila očetu.

— Ko je enkrat ura deset, je neumno poskušati in truditi se. — Nikar ne mislite, da so ribe tako neumne.

Roland je bil po poklicu pariški zlatar, imel je pa strašno veselje do ribolova. Kakorhitro si je napravil nekoliko premoženja, se je preselil in začel privatizirati. — To se pravi, ne privatizirati, oprjel se je ribolova.

Preselil se je v Havre, kupil si je malo ladjico in postal kmalo pravi pomorščak. — Sinova Peter in Žan sta ostala v Parizu in nadaljevala svoje študije. — Umevno je, da sta morala z očetom, če sta prišla slučajno na počitnice.

Ko je Peter dovršil gimnazijske študije (bil je pet let starejši od svojega brata), se je lotil raznih stvari. — Zdelo se mu je, da ima za vsako znanost poklice, toda komaj se je jo je lotil, je izprevidel, da ne bo ničesar dosegel. — Slednjič se je posvetil medicini. — Bil je priden in ustrašen in tako se mu je kmalo posrečilo napraviti vse skušnje. Slednjič je dobil doktorski naslov.

Po naravi je bil razdražljiv, zelo nadarjen, omahljiv, trmoglav in je posebno rad razpravljal o raznih visokih problemih, ki so bili navadnim ljudem nerazumljivi.

Žan je bil plavalas, miren in tih mladenič, s katerim je lahko vsakdo obšel. O vsaki zadevi je rad razpravljal, in vsi so ga radi imeli. Svoje študije končal tedaj, ko se je začel njegov brat postavljati z doktorskim naslovom.

Ta čas ta bila oba pri svojem očetu in oba sta nameravala dobiti v Havre službo. — Dobro službo seveda, če dobro ne, pa rajše naprej po svetu.

Sestre, posebno pa bratje so na nek poseben način drug na drugega ljubosumni. Svojo strast znajo dobro skrivati in se morda leta in leta ne pojavijo. Pojavi se mogoče šele v poznejših letih, ko doseže ta ali oni kak uspeh.

Tudi pri teh dveh je bilo tako. Navidez sta si bila velika prijatelja, v resnici sta bila pa pripravljena na boj. Lahko se reče, da sta se ljubila, toda ta ljubezen je bila vse drugo prej kot bratovska. — Drug na drugega sta pazila, drug drugega zasledovala.

Žan je bil že v rani mladosti ponižen, dobronamern in priljubljen, zato so ga pa tudi vsi radi imeli. — Pet let starejši brat Peter mu je zavidal in se je slednjič že naveličal govorjenja: — Da, Žan, to je naš fant! Žan, to je deček! — Naš Žan, naš Žan in samo naš Žan.

Že kot deček je začel javno kazati, da mu ni nič kaj pri sreči, toda pozneje se je znal zatajevati in ni tega niti s pogledom niti z besedo izdal.

Očetu in materi se je bil Žan veliko bolj priljubil kot pa Peter. Petru sicer nista dajala Žana v vzgled, pač sta pa rekla pri vsaki najmanjši priložnosti: — Žan je tole napravil. — Da, Žan, ta pa zna. — To je fant!

Peter je prav dobro vedel, kam merijo te besede in se je nati-hem jezil.

Mati, varčna gospodinja, ki je bila tudi nekoliko sentimentalna, se je imela ravno priliko, je znala poravnati vse spore, ki so nastali med sinovoma.

Včasih se je pa zamislila in se je začela bati, da bi ne imelo to kakih slabih posledic.

Zadnjo zimo, ko sta bila fanta še v šolah, se je namreč seznanila s svojo sosedo, gospo Rosemilly, udovo po nekem kapitanu, ki je pred dvema leti umrl na ladji.

Gospa Rosemilly je bila še stara komaj trindvajset let. Spadala je med one praktične, razumne ljudi, ki hodijo po nekakem nagonu skozi življenje in v vse prav ukrepanje, česar se lotijo.

Ko sta se seznanili, je začela večkrat prihajati k Rolandovim. — Posebno zvečer je prav rada prišla na kavo.

Oče Roland, ki je bil kot smo že povedali, velik pomorščak, jo je neprestano vpraševal o pokojnem kapitanu. Ona, kot pametna ženska, ki ljubi življenje in se boji smrti, mu je vse povedala o svojih potovanjih in dogodkih na morju.

Ko sta se vrnila sinova domov, in ko sta videla lepo udovo tako vgnezeno v domači hiši, sta ji začela oba naenkrat dvoriti. — Praktična mati, ki je prav dobro vedela, da je udova precej premožna, je želela, da bi jo dobil Petel ali Žan. — Rada bi videla, toda pri sreči ji je bilo vseeno težko, če jo ta dobi, bo drugi jezen nanj.

Gospa Rosemilly je imela modre oči in krasne plave lase. — Ob sencah je imela ponavadi dva velika kodra, ki sta ji neprestano mahala semtertja.

Predno sta se sinova vrnila, jo je bil povabil gospod Roland na majhen izlet. — Sicer ni bila njegova navada jemati žensk seboj, toda v tem slučaju je napravil izjemo.

Ko so sedeli nekoč pri večerji, je vprašala gospa Rosemilly:

— Kaj ne, da je zelo kratkočasno ribariti?

Bivšemu zlatarju je to vprašanje zelo ugajalo.

— Seveda. — Pa še vprašate. — Ali hočete iti enkrat z menoj?

— Prav rada. — Kdaj pa?

— Prihodnji terek.

— Zakaj ne. — Torej prihodnji terek.

— Ali lahko vstanete ob petih zjutraj?

Gospa je vzkliknila.

— Kaj vam pade v glavo? — Ne, to pa skoraj ni mogoče.

— Kdaj bi pa lahko šli?

— Hm... takole ob devetih.

— Ali ne prej?

— Ne, prej mi ni mogoče. — Za božjo voljo, ob petih je vendar prezgodaj!

Dobri mož ni vedel, kaj bi ji odvrnil. — Če gredo pozno na lov, je umevno, da ne bodo ničesar vjeli. — Ko posije solnce, je slaba za ribolovom. Ker sta se po sinova strinjala z udovo, se je slednjič vendarle vdal. — Določili so dan in uro.

Tako so se torej vkreali na "Bisernico" in lovili od desetih do poldneva. — Starec se je sprva sam pri sebi jezil, potem je pa vzkliknil: "Strela!"

Ostalo je čitateljem že znano.

(Nadaljevanje prihodnjih).

Idobite "GLAS NARODA" skozi štiri mesece dnevno, kvemem nedelj in postavnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" doneska dnevno poročila z bojišča in razne druge. Še dan ga slobodni dan razpikljamo 12.000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse osebe lista je organizirano in spada v strokovne unije.

MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODA

VSakovrstne TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH,

: : DELO OKUSNO. : :

IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNIJSKO ORGANIZIRANA

POSEBNOST 80:

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:

SLOVENIC PUBLISHING CO.
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kaj pravijo pisatelji, uredniki in dr. v knjižni študiji Berta B. Suttner.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolaevič Tolstoj je pisal: Knjiga sem o velikim vojni-kom prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli....

Friderik pl. Ročenski: Odkar je umrla naša Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dedel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanje-ga časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehoti pomisliti, da se bližajo človeštvu boljše časi. Kratkoumno: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovnik: To knjigo bi človek najraje poljubil, v dno srca me je pretreslo, ko sem jo prebral.

Stajerski pisatelj Peter Rosegger piše: Sedel sem v našem gozdu pri Griglacih in sem bral knjigo s naslovom "Doli z orožjem!" Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju. Ko sem jo prebral, sem začel, da bi se prestavilo knjigo v vsak kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjižarna, da bo je tudi v šolah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbe, ki bi razširjala to knjigo?

Henrik Hart: — To je najboljši čarilnica knjiga. Kar sem jih kdaj bral....

G. Neumann Nefer: — To je najboljša knjiga, kar so jih splošni ljudje, ki se borijo za svetovni mir....

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsekakor jo bom poslušal. Neč bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi ji dali križematev in vili vse narode....

Financijski minister Dunajski je rekel v nekem svojem govoru v posmrtni zbornici: Saj je bila pred kratkim v posebni knjigi opisana na pretresljiv način vojna. Knjiga ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa pripravitelj šolske Berla pl. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nikdo več navedoval za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Narokaj 16 maj

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

POSREDOVANJE DRUŽAV. — NAROČITE SE NAŠI "GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V

NAZNANILO.

Centenim naročnikom v West Virginiji naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. ZVONKO JAKSHE.

ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna potrdila.

Upravištvo "Glas Naroda".

Brezplačen nasvet in pouk priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION" za državo New York varuje priseljence tar jim pomaga, če so bili olesparjeni, oropani ali če so s nji-mi slabo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljan Združenih držav, kje se oglašiti za državljan-ako listine.

Sorodniki naj bi čakali novo-doklo priseljence na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite:

STATE DEPARTMENT
OF LABOR,
BUREAU OF INDUSTRIES
AND IMMIGRATION,
Newyorki urad:
330, 6th Ave., Room 3012.

Odpri to vsak dan od devetih do-poldne do petih popoldne in ob sredah od osme do devete ure zvečer.

Urad v Buffalo: 704, D. E. Mor-gan Building. Odpri to vsak dan od devetih dopoldne do petih po-poldne in ob sredah od sedme do devete ure zvečer. (In v t)

HARMONIKE

Sedaj kakršnokoli vrsto harmonik in popravilam po najnižjih cenah, a do-le tropske in muzikalne. V popravilam uspešno vsake pošto, kar sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravilam vsamem branjski kakor vse druge harmonike ter računam po delu in-besedno tako hitrova kot redniti-va vsamaj.

JOHN WINKEL,

1815 East 10th St., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Rojakom v Lorain, Ohio, in o-kolici naznanjamo, da jih bo ob-iskal naš zastopnik

JOHN KUMER,

ki je pooblaščen pobirati naroč-nino za list Glas Naroda,

8 spoštovanjem

Upravištvo Glas Naroda

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij-skih posestev vseh yelesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

na 20tih straneh in vsaka stran je 10 1/2 pri 13 1/2 palca Velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palca,

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsa-lahko spozna. Osnovna so vsa večja mesta, število pre-bivalcev, držav in posameznih mest. Ravno tako je povod-tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v suamkah in natančen naslov in mi vam takoj odpokljemo našeljen atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanški papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika. Obzrite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno po-streženi.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav,

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Za-jej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Zjedi-njene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalma-cije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor npr. primer od Italije, Rusije, Nemčije, Fran-cije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepiral, da dospejo denarne pošiljatve tudi seds, zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potre-bujejo pošiljatve v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancem v staro domovino!

100 K velja sedaj \$13.25 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.